

den højtærede Indenrigsminister og flere Højretalere sagde i Landstinget, blive Vælgerne saa gale i Hovedet, at de selvfølgelig blive Socialdemokrater alle sammen, og det kunne de heldigvis give Udtryk gennem Valgretten ved politiske Valg. Altsaa set fra dette Synspunkt har Venstre, f. Eks. Bondestanden, Valget imellem at slippe sine kommunale Privilegier eller miste den politiske Magtstilling, det nu indtager i Staten. Hvis Gaardmandstanden er klog, er der ingen Tvivl om Valget. Men hvordan det for øvrigt end gaar, har et æret Medlem af Tinget oven over sagt: I kunne for Resten gøre, hvad I ville. Her er talt om det dumme Højre, og der tales om det mindre kloge Venstre, hvis de gøre det. Men siger en meget æret Landstingsmand: Om det dumme Socialdemokrati er der ingen, der taler; I kunne gøre, hvad I ville, Socialdemokratiet render dog med os alle sammen. Det tror jeg, er rigtigt. Jeg tror, at Socialdemokratiet i sig indebærer saa gode, sunde, sande og klare Tanker, at det nok skal trænge frem. Alle Ting tjene dem til gode, der ere i Pagt med Udviklingen; og det er Socialismen netop. Vi staa stærkt for Tiden, meget stærkt. Det andet Ting, Reaktionen, Konservatismen, vil blive nødt til at bøje sig i denne Sag, hvis vi staa fast. Føreren for det frikonservative Parti i det andet Ting har sagt, at standser man denne Sag, have vi Forfatningskampen; han har netop motiveret, at han maatte gaa ind herpaa, bøje sig for de sidste Valg, at gjorde man ikke det, rejstes Forfatningskampen, der ikke vilde ende i det andet Tings Favør. Ærede Højremedlemmer kunne godt modsætte sig denne Sag, det andet Ting kan standse den, lad dem gøre det, nuvel, saa have vi Forfatningskampen, hvori selve Landstingets Stilling staa paa Spil. Det er en Situation, som vi i og for sig intet kunne have imod.

Men netop fordi Situationen er saaledes, paahviler der Flertallet her og Regeringen et overordentlig stort Ansvar. Netop nu, da de andre begynde at glide, gælder det netop, at vi staa fast. Det er ganske som med Tovtrækning. Begynde de først i den ene Ende at gøre et Skridt fremad og glide og lade sig trække med, varer det ikke længe, blot de ved den rigtige Ende af Tovet staa fast. Bare vi blive ved med at trække, bare vi ikke begynde at bøje os frem mod de andre, men trække til, saa skal man nok se, at det ikke varer længe, før de andre i vild For-

virring rutsche henad Gulvet, og vi tage baade den lige kommunale Valgret og de økonomiske og politiske Konvekvenser, der i Tidens Løb, alt som Udviklingen skrider frem, ville blive Følgen af den lige og almindelige Valgret.

H. I. Møller: Jeg har ingenlunde Fornemmelse af at være blevet slaaet ihjel af det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen), og jeg glæder mig ved Bevidstheden om, at det ærede Medlem for Hillerød ogsaa befinder sig i bedste Velgaaende. Der er ingenlunde den Modsigelse mellem hans Ytringer og mine, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) vil gøre gældende. Naar det ærede Medlem for Hillerød talte om Mindretallets Skattebevillingsret, men advarede mod at fæste for megen Tillid til, hvad der kunde vindes ved den, staaer det, jeg har sagt, ikke i nogen Modsigelse dermed. Jev har nemlig slet ikke talt om, hvor meget eller hvor lidt Betydning det vilde faa, men om, hvad der var det mindste Kræv, der maatte opstilles fra Mindretallets Side, og som man i alt Fald fra Flertallets Side maatte være rede til at indrømme. Naar endvidere det ærede Medlem for Hillerød advarede mod at foretage Indskrænkninger i det kommunale Selvstyre, ved jeg ikke, at jeg overhovedet, da jeg havde Ordet, talte om saadanne Indskrænkninger. Jeg forstod nemlig det ærede Medlem for Hillerød saaledes, at han med disse Indskrænkninger mente, at de højere kommunale Raad skulde have større Magt overfor de lavere end nu, altsaa Amsraadene større Kontrol overfor Sogneraadene og Indenrigsministeriet overfor Byraadene. Derom har jeg ikke talt et Ord. Jeg ved mig da fri for at være kommen i Modstrid med det, som det ærede Medlem for Hillerød sagde. Man kan ogsaa gøre Højremænd Uret.

Chr. Reventlow: Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) udtalte jo, at det var ikke Valgret til Partier, men til Borgerne, man vilde give, man vilde give Borgerne samme Ret. Jeg har jo ikke sagt, at man i og for sig vil give Socialdemokratiet mere Valgret, men jeg har sagt, og det er Kernepunktet, at ved at indføre to Klasser Skatteborgere og ved at give den praktisk set skattefri Klasse hele Magten, giver man i Virkeligheden ikke lige Valgret til Borgerne i Landet. Ved at gøre dette giver man ikke i og for sig Socialdemokraterne mere Valgret, men man stiller Socialdemokratiet gun-